

[PRZYKIWAĆ *vb impf*

3 pl m an fut będą przykiwać.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rzucac się na coś; tu: ptaki na źer: (nagł) Rarodzy albo Sokoli ná coć sie zgodzić máią. (-) NAprzod do záiącá iáko ie małż wpráwować. [...] Potym karm ie ná łupiežu albo też y ná trupie [...]. A gdy ie dobrze wkarmisz/ á ptakowby wpráwnych niemiał/ tedy weś łupież/ tám przewab ie przez iáki chrośt/ albo przez iáką dolinę/ to iest ná głos: á gdyć przybieżą/ tedy łkocz z łupieżem/ á gdyć przykiną po rázu ábo po dwu/ tedy łtań/ á tám nákarmi ie práwie dobrze: [...] á tego czyń raz albo kilká. A gdyć będą przykiwać dobrze/ tedy dořtań im záiącá żywego/ zwięż mu łkoki dobrze [...]: á tego czyń raz albo dwa [...]. Potym beřpieczńie mořesz popuřzczáć do záiącá CygMysł E4.

Formacje współrdzenne cf KIDAĆ.

MP